

- 2) Czy zachowanie państwa członkowskiego, będącego w stu procentach właścicielem przedsiębiorstwa transportu kolejowego i faktycznie pracodawcą zatrudnionych w tym przedsiębiorstwie pracowników, wypełnia ustalone w orzecznictwie Trybunału przesłanki odpowiedzialności państwa członkowskiego na podstawie prawa Unii, w szczególności przesłankę wystarczająco istotnego naruszenia prawa Unii, przykładowo naruszenia art. 2 ust. 1 w związku z art. 1 dyrektywy 2000/78/WE, których wykładni dokonywano w wielu orzeczeniach Trybunału (David Hütter⁽³⁾, Siegfried Pohl⁽⁴⁾, Gotthard Starjakob), jeżeli ze względów czysto fiskalnych poprzez działające z mocą wsteczną nowelizacje ustaw w latach 2011 i 2015 próbuje ono wyeliminować wynikające z prawa Unii roszczenia tych pracowników o wyrównanie wynagrodzeń z powodu dyskryminacji między innymi ze względu na wiek, stwierdzonej przez Trybunał w wielu orzeczeniach (David Hütter, Siegfried Pohl, Gotthard Starjakob), a także uznanej w wielu orzeczeniach sądów krajowych, między innymi także Oberster Gerichtshof (sądu najwyższego, Austria) (nr sprawy 8 ObA 11/15y)?

⁽¹⁾ Dz.U. 2000, L 303, s. 16.

⁽²⁾ Wyrok C-417/13, ECLI:EU:C:2015:38.

⁽³⁾ Wyrok C-88/08, ECLI:EU:C:2009:381

⁽⁴⁾ Wyrok C-429/12, ECLI:EU:C:2014:12.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di pace di Taranto (Włochy) w dniu 8 września 2016 r. – postępowanie karne przeciwko Antonio Semeraro

(Sprawa C-484/16)

(2016/C 428/12)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Giudice di pace di Taranto

Strony w postępowaniu głównym

Antonio Semeraro

Pytanie prejudycjalne

Czy dyrektywa 2012/29/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 października 2012 r. ustanawiająca normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępująca decyzję ramową Rady 2001/220/WSiW⁽¹⁾, transponowana we Włoszech dekretem ustawodawczym nr 212 z dnia 15 grudnia 2015 r. (GURI, wydanie ogólne nr 3 z dnia 5 stycznia 2016 r.), a w szczególności jej motywy 9, 66 i 67, a także jej art. 2 ust. 1 lit. a) w związku z art. 83 TFUE i art. 2 i 3 konstytucji włoskiej oraz art. 49, 51, 53 i 54 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, sprzeciwia się uchyleniu przestępstwa, przewidzianego w art. 594 kodeksu karnego, które wprowadzono na mocy art. [1] i nast. dekretu ustawodawczego nr 7 z dnia 15 stycznia 2016 r.?

⁽¹⁾ Dz.U. L 315, s. 57.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 28 czerwca 2016 r. w sprawie T-216/13, Telefónica/Komisja, wniesione w dniu 11 września 2016 r. przez Telefónica S.A.

(Sprawa C-487/16 P)

(2016/C 428/13)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnosząca odwołanie: Telefónica S.A. (przedstawiciele: adwokaci J. Folguera Crespo i P. Vidal Martínez)